

ANGELUS

Nejsvětější Trojice

22. květen 2016

číslo 21.

ročník XI.

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín

Trojjediný Bůh, Otec i Syn i Duch svatý, nám prokázal své milosrdenství; chvalme a oslavujme ho navěky.

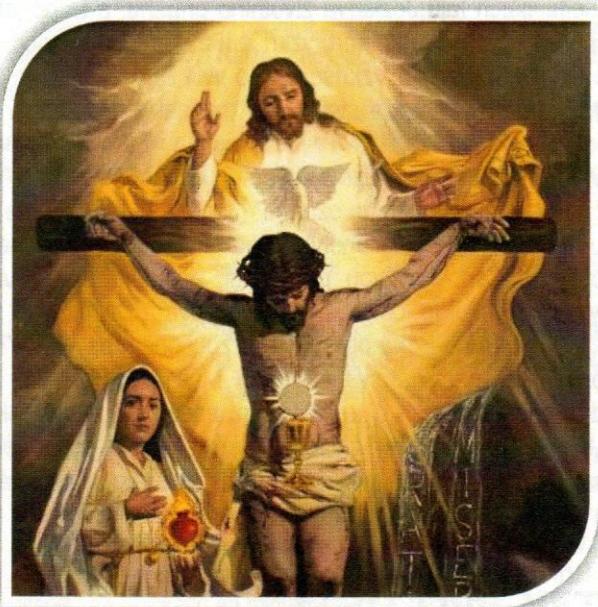
1. čtení: Př 8,22-31

2. čtení: Řím 5,1-5

Ev.: Jan 16,12-15

**Ž18 Hospodine, Pane náš,
jak podivuhodné je tvé jméno po celé zemi!**

Společenství života a lásky

Církev slaví tajemství Boží trojjedinosti tak, že nám předkládá k meditaci jeden úryvek z Ježíšovy řeči na rozloučenou obsažený v Janově evangeliu. Jeho slova jsou zjevením tajemství života a lásky mezi Otцem a Synem a Duchem Svatým. Toto společenství se ovšem nevyčerpává jen v samotném božství, ale otevírá se nám lidem, kteří jsme povoláni přijímat tuto lásku a prožívat ji tady na zemi ve vztahu k ostatním.

Chceme-li lépe porozumět těmto veršům, musíme je vnímat v kontextu celého Janova evangelia. Již od prologu se zde tvrdí, že ve svém přání sdílet se lidem se Bůh definitivním způsobem

zjevil ve svém Synu Ježíši Kristu, ve Slovu, které se učinilo tělem v síle Ducha Svatého, v síle Božího dechu (srov. Jan 1,14). V lidských dějinách se na zemi tato Boží vůle veřejně projevila v okamžiku Ježíšova křtu, jak o tom vydává svědectví Jan Křtitel: „Viděl jsem, jak Duch sestoupil jako holubice z nebe a zůstal na něm“ (Jan 1,32). Duch Svatý je vskutku Boží moc, jež v plnosti

přebývala v Ježíšovi, je Otcovou láskou k Synovi, onou láskou, která ho uschopňovala k tomu, aby putoval mezi lidmi, konal dobro a tak před nimi vykresloval tvář neviditelného Boha.

Ježíš, člověk jako my, v průběhu své lidské existence prožíval v důvěře nevyslovění nitem vztah s Otem. Udělal tak intenzivní zkušenosti společenství s Bohem, že evangelista mohl napsat: „Vždyť ten, kterého poslal Bůh, mluví slova Boží; Bůh mu totiž dává Ducha v míře neomezené. Otec miluje Syna a všechno mu dal do rukou“ (Jan 3,34–35). Díky tomuto vztahu s Bohem mohl sám Ježíš říci, že po životě, kterým nám zjevil Boha, už neexistuje žádné zvláštní místo, kde by lidé měli uctívat Boha, protože „opravdoví Boží ctitelé budou Otce uctívat v duchu a v pravdě“ (Jan 4,23), tedy v síle Ducha Svatého a skrze Ježíše Krista, jenž je Pravda, která se stala osobou! A tímto Ježíš jednou provždy otevřel cestu, po níž jsme my křesťané povoláni kráčet, abychom tak opravdovým způsobem uctívali Boha. Jedná se prostě a jednoduše o to, abychom žili tak, jak žil On, Syn milovaný nebeským Otcem.

Ve své řeči na rozloučenou Ježíš vícekrát přislíbil svým učedníkům, že až s nimi nebude tělesným způsobem, bude ho zprítomňovat Duch Svatý: „Přimluvce, Duch Svatý, kterého Otec pošle ve jménu mému, ten vás naučí všemu a připomene vám všechno ostatní, co jsem vám řekl já“ (Jan 14,26). A v úryvku, který čteme dnes, dodává Ježíš další důležitou skutečnost. Učedníci nejsou s to snášet tíži slov, jež by jim Ježíš měl ještě říci, jedná se o plné tajemství jeho osoby, a tak toto tajemství zůstává „nevysloveno“. A On jim v jejich slabosti slibuje pomoc Ducha Svatého: „Až přijde on, Duch pravdy, uvede vás do celé pravdy. On totiž nebude mluvit sám ze sebe, ale bude mluvit to, co uslyší, a oznámí vám, co má přijít.“ (Jan 16,13). Duch vykoná toto své dílo, aniž by se sebeméně vzdálil od poselství Ježíše Krista, protože bude předávat to, co se týká Krista, bude totiž uvádět učedníky do nejhlubších tajů Ježíšova životního příběhu, a to od jeho preexistence u Otce přes jeho narození, veřejné působení, smrt, vzkříšení až po jeho příchod ve slávě. Ostatně podle Jana to byl právě On, Ukržovaný a Vzkříšený, kdo vylil Ducha Svatého na své učedníky (srov. Jan 19,30; 20,22). Není tedy divu, že svatý Basil napsal: „Duch Svatý je neoddělitelným druhem Syna.“

Nakonec Ježíš říká: „On mě oslaví, protože z mého vezme a vám to oznámí. Všechno, co má Otec, je moje; proto jsem řekl, že z mého vezme a vám to oznámí“ (Jan 16,14–15). Máme tu před sebou podivuhodnou souhrnnou výpověď o společenství života mezi Otcem, Synem a Duchem Svatým. Zároveň jsou tato slova jasnou výzvou pro věřící, aby toto nevyslovění tajemství přijímali do svého života, tedy aby přijímali to, co prozívají Otec, Syn a Duch Svatý ve vzájemných vztazích – totiž lásku. Jak tedy můžeme Boha opravdovým způsobem oslavovat? – To budeme činit, když budeme Otce prosit, aby nám dal svého Ducha. Můžeme si být jisti, že budeme vyslyšeni (srov. Lk 11,13), když budeme prosit o to, aby nám vdechoval svou lásku, vždyť Bůh sám je láska (srov. 1 Jan 4,8. 16). Když chceme žít vskutku křesťanským způsobem, jsme vybízeni k tomu, abychom tuto lásku ve svém životě přijímali a také ji projevovali ve svém jednání. Náš život se tak stane opravdu mistrovským dílem.

KOUTEK PRO DĚTI

37. Duch svatý nám napovídá, co je v nebi

Vzpomeneš si, co se dělá při mši svaté po slovech „Pozdravte se pozdravením pokoje“? (...) A co se při tom říká? (...) Pokoj, nebo také mír a láska, to je nejdůležitější věc, kterou Pán Ježíš zdůraznil, když vstal z hrobu a ukázal se učedníkům. Poslouchals, jak jim dokázal, že je to opravdu on? (...) Pokoj znamená, že se nemají na

nikoho zlobit, mají myslet na to, jak je Bůh dobrý, a mají přát druhým, aby to také poznali. Kolika lidem podáváš ruku? (...) Každému tím pozdravem říkáš, že ho máš rád.

Jak se jmenoval apoštol, který nevěřil, že Pán Ježíš už není mrtvý, že opět žije? (...) A jak ho o tom Pán Ježíš přesvědčil? (...) Učedníci se po ukřížování Pána Ježíše zavřeli v jedné místnosti. Měli strach, aby také na ně nepřišly stráže od velekněží nebo vojáci. Jak se k nim v neděli večer Pán Ježíš dostal? (...) Poznal, že se apoštolové bojí o svůj život, a přišel jim pomoci. Co myslíš, proč už se Pán Ježíš smrti nebál? (...) Vrátil se ke svému Tatinkovi do nebe, kde je všechno krásné a dobré a kde nikdo nikomu neublížuje. A protože měl své kamarády apoštoly opravdu rád, rozhodl se, že jim kousek z toho krásného, co je v nebi, daruje. I když zatím žijí na zemi. Nebe je místo pokoje. Co tě ještě napadne, když se řekne „pokoj“? (...) Pokoj je taky místnost, kde můžeme mít svoje věci, můžeme tam být doma. Jsme v bezpečí, nic nám nehrozí. Jsme tam spokojení.

Malá Bětuška měla poprvé spát v noci u babičky. Její starší sestřičky Adélka a Beátku už chodily do školy a u babičky přespaly často, ale tříletá holčička začala krabatit pusinku k pláči, sotva se sluníčko večer schovalo. „Já chci za maminkou,“ začala poříukávat. Na chvíli pomohli maňásci, se kterými dědeček s vnučkami zahráli pohádku. Z kuchyně zavoněla večeře, ale Bětuška už zase nabírala. Trošku jídla snědla, pak se umyla, ale o postýlce nechťela ani slyšet. Už už chtěla spustit na celé kolo, když tu jí babička něco pošeptala. Malá nadšeně pokývala hlavou, nechala si zaplést copánek a lehla si vedle Agátky. Copak jí asi babička řekla? (...)

Ano, něco jí slíbila. Bětuška si lehla do postýlky, zavřela oči a natáhla ruku z postýlky ven. Babička ji za ni chytla stejně, jako to dělá maminka každý den, a zapnula diktafon. „Tak už si k tobě sedám, Bětuško,“ ozval se maminčin hlas, „a budeme si zase čist nás příběh o malém cvrčkově houslistovi. Ale napřed se spolu pomodlíme, abys mi neusnula jako minule,“ ozval se maminčin smích a pak už slova večerní modlitbičky. Bětuška horlivě kývala hlavičkou, za chvíličku úplně tvrdě usnula. A Beátku také. Agátku s babičkou se na sebe usmály a šly do kuchyně uklidit nádobí. Byly moc spokojené, jak to maminka dobře vymyslela.

Pán Ježíš pozdravil učedníky slovem „Pojď vám“. Daroval tím apoštolum pokoj, který je v nebi. Dechl na ně, a tak jim předal Ducha Svatého. Najednou se citili tak dobře jako malé dítě s maminkou. Věděli, že ten, kdo je má nejvíce rád, je teď už pořád s nimi.

Aktivita: Pomoz dnes připravit stůl ke společnému jídlu. A nabídní se na pomoc, když bude maminka nebo tatínek něco potřebovat. Nakresli holubičku, tak se kreslí Duch Svatý, a k ní napiš (nakresli) každého, komu přeješ Ježíšův pokoj.

Modlitba: Bože, Duchu Svatý, ty nás učíš, že se máme přidávat k tomu, co je dobré, radostné a pomáhá druhým. Děkuji ti, že s tebou se lidé nebojí, že přinášíš pozdrav z nebe každému, kdo tě má rád. Prosím, přijď ke všem lidem, dnes hlavně k těm, kteří jsou smutní nebo sami. Amen.

Ohlášky:

- * Spoloco mládeže se sejde v pátek 27. květen v 19 hod. na faře v Hustopečích. Jsou zváni všichni mladí nejen k modlitbě, ale i k společnému setkání.
- * Odjezd poutníků do Krakova na pouť k Božímu milosrdenství bude v sobotu 28. 5. v 6⁰⁰ hod. od zámku v Hustopečích. Jízdné činí 400,- Kč a poutnický balíček 200,- Kč. (Balíček bude obsahovat brožurku k liturgii a průběhu pouti, certifikát poutníka a poutnický medikament.) Program začíná v 9⁰⁰ hod. a předpokládané ukončení je v 16⁰⁰ hod.
- * Při slavnosti Božího Těla vykonáme tradiční Eucharistický průvod k oltářům. Prosíme osoby, které mají na starosti výzdobu oltářů na Boží Tělo, anebo jiné funkce, aby vypomohly i v tomto roce.
- * Intence na druhé pololetí letošního roku je možné si nechat zapsat.
- * Májové pobožnosti: Hustopeče v pátek v 17³⁰ a v neděli v 7³⁰, v Porubě ve středu v 18⁰⁰ a v neděli ve 14⁰⁰ hod., v Bělotíně v úterý a v neděli v 17³⁰ a ve čtvrtek přede mší svatou růženec a po mší svaté litanie. Ve Špičkách 45 minut před bohoslužbami a v pátek v 18⁰⁰ hod. V Černotíně v úterý a ve čtvrtek v 18³⁰ hod. a před bohoslužbami.
- * Farní tábor pro děti ve věku od 8 do 14 let proběhne ve dnech 11. 7. – 17. 7. 2016 v RS Skavsko. Kapacita ubytování je omezena, proto budou upřednostněni ti zájemci, kteří se přihlásí dříve. Přihlášky si můžete vzít na stolečku v kostele. Vyplněnou ji pak předejte P. Františkovi nebo Dáši Jakešové. Cena tábora je 1.500,- Kč.

POŘAD BOHOSLUŽEB

od 22. 5. do 29. 5. 2016

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
Nejsvětější Trojice 22. 5. <i>Jan Křtitel de Rossi</i>	Hustopeče	8:00	Za živou a † rodinu Dohnalovu a Humplíkovou a dvo
	Špičky	9:30	Za † Anežku Valentovu, manžela, dceru a živou rodinu
	Patrocinium Nejdek	11:00	Za živé a † farníky a občany Nejdka
Pondělí 23. 5. <i>sv. Beda Ctihodný</i>	Špičky	18:00	Za † Karla Hýžu, snachu Ludmilu a živou a † rodinu z obou stran
Středa 25. 5. <i>sv. Beda Ctihodný</i>	Hustopeče	14:00	Requiem za † Františku Blažkovou
	Černotín	18:00	Za † Josefa Rýpara, syna, živou rodinu a dvo
Čtvrtek 26. 5. <i>sv. Filip Neri</i>	Bělotín	18:00	Za † Anežku Proklovou a živou a † rodinu Proklova a † Stanislava Mika
Pátek 27. 5. <i>sv. Augustin z Canterbury</i>	Hustopeče	18:00	Za † Štěpána Poláška, 2 manželky, za † rodiče Veverkovy, s prosbou za dar zdraví a ochranu Panny Marie pro celou rodinu
			Za † rodinu Zetníkovou, Volkovu, Bekovu, Kobrovu a dvo, na poděkování za dar zdraví a pomoc a ochrany Boží
Těla a Krve Páně 29. 5.	Hustopeče	8:00	Za † Antonína Bubíka, dvoje rodiče, živou a † rodinu Bubíkovu a Biskupovu
	Špičky	8:00	Za živé a † farníky
	Černotín	11:00	Za † rodiče Ráblový a živou rodinu
	Bělotín	11:00	Za Boží požehnání a dar zdraví pro rodinu Dostálovu, Bezděkovu a Rudnickou
	Hustopeče	15:00	Májová pobožnost na hřbitově (začátek v kostele)

Církve se směje

- Jeden venkovský farář napomíná věřící: „Mám trochu obavu o vaši víru... sešli jsme se, abychom se modlili za déšť, a nikdo z vás si nepřinesl deštník!“
- Jednoho nezrona zbožného muže přesvědčí manželka, aby šel ke zpovědi. „Jaké jsou tvé hříchy, synu?“ ptá se ho kněz. „Kradl jsem stavební dříví, otče.“ „A kolik sis ho vzal?“ pokračuje kněz. „Udělal jsem svému loveckému psovi novou boudou, otče.“ „Tak to není tak strašné.“ „Otče, také jsem udělal garáž na manželčino auto, na svoje auto a na traktor.“ „Tak to už vypadá vážně.“ „No ale kromě boudy a garáže jsem taky udělal domek se čtyřmi ložnicemi, dvěma koupelnami, obývákem, kuchyní a verandou pro svou rodinu.“ Kněz vyhrkne: „Tak to je zlé. Musíš udělat novénu!“ „Nevím, co to je, otče. Ale když mi dáte projekt, dřív už na to seženu!“

Tel. na faru: ☎ mobil: 733 741 614
Webové stránky farnosti: www.iustopece.cz/farnost/

ANGELUS vychází pro vnitřní potřebu farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín v nákladu 330 kusů. Vydává P. František Antonín Dostál.